

Què aporta el DUA a l'educació inclusiva i a l'atenció a la diversitat?

1. Es romp la dicotomia entre alumnat amb discapacitat i sense discapacitat. La diversitat és un concepte que s'aplica a tots els estudiants, que tenen diferents capacitats que es desenvolupen en major o menor grau, per la qual cosa cadascú aprèn millor d'una forma única i diferent a la resta. Per tant, oferir diferents alternatives per a accedir a l'aprenentatge no sols beneficia a l'estudiant amb discapacitat, sinó que també permet que cada alumne triï aquella opció amb la qual aprendrà millor. Per exemple, si s'organitza un recital de poesia a l'aula i la mestra o el mestre permet que l'alumnat triï entre llegir una poesia o recitar-la de memòria una vegada que l'hagi escoltat diverses vegades en un enregistrament, estarà assegurant-se que no sols participarà l'alumnat amb discapacitat visual, sinó també l'estudiant que no sàpiga llegir o que llegeixi molt a poc a poc.
2. Trobam novament que el focus de la discapacitat es desplaça de l'alumne als materials i als mitjans en particular, i al disseny curricular en general (Burgstahler, 2011). El currículum serà discapacitant en la mesura en què no permeti que tot l'alumnat pugui accedir a ell. Imaginem que s'incorpora a l'aula un alumne o alumna que no coneix l'idioma perquè ha arribat al nostre país recentment. Si s'explica un determinat tema relacionat amb les ciències naturals únicament amb el llibre de text i mitjançant l'exposició oral del mestre o la mestra, se li estarà impedit accedir a l'aprenentatge. Se li estarà discapacitant per a aprendre. En canvi, si s'usen altres recursos, com a infografies, vídeos subtitulats, textos digitals en els quals l'alumne pugui accedir a una traducció simultània..., s'estarà oferint a l'estudiant el suport necessari perquè accedeixi a la informació, sense que el període que tarda a aprendre l'idioma d'ensenyament sigui un temps perdut.